

זהירות: ריה פסח נודה!

חשוב והניח את אחד מפאותיו מאחורי אָזְנוֹ... מכל אדם שאל אם יש בשבילו עבודה נוספת על מנת שיוכל להרויח עוד כסף. פעם פגש דב במפיון בדמות דולרים, פניו אורו וזרחו והיה נדמה כי הוא חפץ לאכל את המפיון...

יום אחד כשאמו בקשה ממנו להוריד את הקשטים, ענה לה בחפזה: אני ממחר לעבודה, אסור לי להפסיד כסף. מחוץ לחנות סחב עצים וקרשים כבדים וחבילות סכך כשכלו מזיע. אף קרה שנפל שלוש פעמים על הארץ. בנס לא נפגע. העקר, חשב כל הזמן, על האשר שיהיה לו מהפסד שיקבל. התגאה דב לכל מי שראה: "אני מקבל 8 שקל לכל שעת עבודה". עצמותיו כאבו. גופו מלכלך מפורי נסרת.

ואז יום אחד האזין בבית המדרש לחבריו נותי ויוסי לומדים בקול את מעשה מבעל תפלה, לפתע הוא שומע כמה מאוס הרודף אחר ממון עד שמסריח ממנו ממש. הלק גם הוא ולמד היטב את המעשה 'ואכל מהמאכלים של הצדיק' - תורותיו ומעשיותיו עד שהבין שגם ממנו מסריח... וגם הבין שמה שאביו עובד מעט, זה רק בכדי לקנות אכל לבית, ולא בשביל תאנות ממון, וכעבר תקופה אמר דב בחיון לחבריו: "זהו הפסקתי לרדף אחרי הפסד. זה לא יתן לי שום שמחה ואשר. הרדיפה אחר הפסד גרמה לי להסריח ולהתלכלך ולהתבזות כמו שמעולם לא חלמתי..."

למדנו במעשה של הבעל תפלה הקדוש, שהגבור לקח את האלקות של המדינה שנפלו לתאנות ממון, לבית התבשיל שאין בו אש כלל, ואין המאכלים מתבשלים אלא על ידי החר של אש. והחר של אש רחוק משם הרבה רק שהולכים שבילים וצנורות מהחר של אש אל בית התבשיל.

ובתחלה הולך אותם כנגד הרוח, והגיע להם הריח של המאכלים, והתחילו לבקשו מאד שיתן להם מהמאכלים. אחר כך הולך אותם מכנגד הרוח וחזרו וצעקו: "יש סרחון גדול מאד!". אמר להם הגבור: "אתם רואים שאין כאן שום דבר שיסריח, בהכרח לומר שהסרחון הוא מכם".

ונתן להם מהמאכלים, ותכף כשאכלו מהמאכלים התחילו להשליך ולזרק מהם את כספם וזהבם, וכל אחד חפר לעצמו קבר, וקבר עצמו בתוך החפירה מחמת גדל הבושה שהיה להם. משום שהרגישו את הסרחון הגדול של הממון שהוא מסריח מאד מאד כמו צואה ממש.

ערב סכות, ברחובות מתנגנים פזמוני החג. אנשים ממחרים עם קרשים בידיהם, ובראשו של דב מתרוצצת רק מחשבה אחת: "להרויח כסף כמה שיותר" הוא בקש לעבד בקייסק בנקיון החנות, אחר כך רץ למכר פופקורן בגנת הילדים, הוא בקש ממוכר הקרשים לעבד בחנות. כך שלשל לכיסו עוד ועוד כסף. תמיד הצדיק דב את עצמו ואמר: "גם לילד מכתה זו מתר להרויח כסף..." דב התלהב. כך יצליח להתעשר... המוכר בחנות נתן לו למין מסמרים וברגים. דב הסתובב בין הלקוחות ואפלו דמיון שנעשה

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (18)

והומה ואוכלם. ואותו הָהָר שֶׁל אֵשׁ
הַנֵּ"ל אֵינוֹ נִרְאֶה כָּלֵל.

ועוד מִן הַצֵּד יֵשׁ עוֹד דֶּרֶךְ אַחֵר, וּבָאִים
בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ אֶל מְקוֹם, הַנִּקְרָא קֶעֶף
(הֵינוּ בֵּית הַבְּשׁוּל), וְשָׁם, בְּאוֹתוֹ הַקֶּעֶף, יֵשׁ
כָּל מִינֵי מֵאֲכָלִים,

וּבְאוֹתוֹ הַקֶּעֶף אֵין שׁוֹם אֵשׁ כָּלֵל, רַק
הַמֵּאֲכָלִים מִתְּבַשְּׁלִים עַל־יְדֵי הָהָר שֶׁל
אֵשׁ הַנֵּ"ל, וְהָהָר שֶׁל אֵשׁ הוּא רָחוֹק מִשָּׁם
הַרְבֵּה, רַק שֶׁהוֹלְכִים שְׁבִילִים וְצִנּוּרוֹת
מִן הָהָר שֶׁל אֵשׁ אֶל הַקֶּעֶף הַנֵּ"ל, וְעַל־
יְדֵי־זֶה מִתְּבַשְּׁלִים שָׁם כָּל הַמֵּאֲכָלִים
הַנֵּ"ל. וְגַם הַקֶּעֶף הַזֶּה אֵינָה נִרְאֶה כָּלֵל,
רַק שֵׁשׁ סִימָן, שֶׁעוֹמְדִים שָׁם צִפְּרִים עַל
אוֹתָהּ הַקֶּעֶף, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹדְעִים, שֶׁשָּׁם
הוּא הַקֶּעֶף, וְאֵלוֹ הַצִּפְּרִים הֵם מְרַחֲפִים
בְּכִנְפֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה הֵם מְבַעֲרִים הָאֵשׁ
וּמְכַבִּים הָאֵשׁ, הֵינוּ, עַל־יְדֵי הַרְחִיפָה שֶׁל
הַצִּפְּרִים הֵם מְבַעֲרִים וּמְלַהֲבִים הָאֵשׁ
וְגַם עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֶצְמוֹ הֵם מְכַבִּים הָאֵשׁ
שֶׁלֹּא יִתְלַהֵב יוֹתֵר מִדִּי. וְהֵם מְלַהֲבִים

וְדִבֵּר הַגִּבּוֹר עִם הַמֶּלֶךְ אוֹדוֹת בְּנֵי
הַמְּדִינָה, שֶׁנִּפְּלוּ אֶל הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל
מָמוֹן, כַּנֵּ"ל, וְאָמַר הַגִּבּוֹר לְהַמֶּלֶךְ: אֵיךְ
שִׁשְׁמַעְתִּי מִפִּיכֶם, שֶׁעַל־יְדֵי הַדֶּרֶךְ שֵׁשׁ
לִי אֶל הַחֶרֶב הַנֵּ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים
לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּשְׁקַע בְּעֲבוּדָה זָרָה
שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן. הַשִּׁיב לוֹ הַמֶּלֶךְ: כֵּן
הַדָּבָר.

וְהוֹדִיעַ הַמֶּלֶךְ לְהַגִּבּוֹר; הָיִיתָ שֶׁבַּדְּרָךְ,
שֶׁהוּא עוֹלָה אֶל הַחֶרֶב הַנֵּ"ל, יֵשׁ דֶּרֶךְ מִן
הַצֵּד, וּבָאִים בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ אֶל הָר שֶׁל אֵשׁ,
וְעַל הָהָר רְבוּץ אַרְיָה, וְהָאֲרִיָּה, כְּשֶׁהוּא
צָרִיף לֶאֱכֹל, הוּא הוֹלֵךְ וְנוֹפֵל עַל
הָעֵדָרִים וְלוֹקֵחַ לוֹ צֹאן וּבְהֵמוֹת
וְאוֹכְלֵם, וְהָרוּעִים יוֹדְעִים מְזֶה,
וְשׁוֹמְרִים מְאֹד אֶת הַצֹּאן מִפָּנָיו, אֲבָל
הָאֲרִיָּה אֵינוֹ מִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל זֶה, רַק
כְּשֶׁהוּא רוֹצֶה לֶאֱכֹל, הוּא נוֹפֵל עַל
הָעֵדָרִים, וְהָרוּעִים הֵם מַכִּים וּמַרְעִישִׁים
עָלָיו, אֲבָל הָאֲרִיָּה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ זֹאת כָּלֵל,
רַק הוּא לּוֹקֵחַ לְעֶצְמוֹ צֹאן וּבְהֵמוֹת

הָאֵשׁ כָּפִי הַמֵּאֲכָלִים; שְׁלֹצְרֹךְ מֵאֲכָל
פְּלוּנֵי צָרִיכִים לְהִלָּהֵב הָאֵשׁ כָּךְ, וּלְצַרְךְ
מֵאֲכָל אַחֵר צָרִיכִים לְהִלָּהֵב הָאֵשׁ כָּךְ
הַכֹּל כָּפִי הַמֵּאֲכָל, כֵּן הֵם מִלְּהִיבִים אֶת
הָאֵשׁ (כֹּל זֶה הוּא דְבָרִי הַמְּלֹךְ אֶל הַגִּבּוֹר).

בְּכֵן תוֹלִיךְ אוֹתָם (הֵינּוּ אֶת אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים
הַנִּ"ל שֶׁנִּפְּלוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהֵם
הָאֱלֻקוֹת שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׁירוֹת הַנִּ"ל,
שֶׁהָלְכוּ עִמָּהֶם, כַּנִּ"ל) תַּחֲלָה נִגָּד הָרוּחַ, כִּי
שִׁיגִיעַ אֲלֵיהֶם רֵיחַ הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל,
אַחֲרֵכֶךְ, כְּשֶׁתִּתֵּן לָהֶם מִן הַמֵּאֲכָלִים
הַנִּ"ל, בְּיָדָי יִשְׁלִיכוּ תֵּאָוָה זֹו שֶׁל מָמוֹן.
וְכֵן עֲשֵׂה הַגִּבּוֹר, וְלִקַּח אֶת הָאֲנָשִׁים
הַנִּ"ל, דִּהְיִנוּ גְּדוֹלֵי הַמְּדִינָה שֶׁל
עֲשִׁירוֹת, שֶׁהֵם אֱלֻקוֹת בְּמְדִינָתָם,
כַּנִּ"ל, כִּי אֱלוֹ הָאֱלֻקוֹת הָיוּ בְּכָאן, כִּי
בָּאוּ עִם הַמְּמֻנָה עַל הָאוֹצְרוֹת לְכָאן,
כָּכָל הַמִּבְאָר לְמַעֲלָה. **וְכִשְׁיִצְאוּ**

מִמְּדִינָתָם עִם הַמְּמֻנָה, כַּנִּ"ל, נִתְּנוּ לָהֶם
בְּנֵי הַמְּדִינָה כַּח וְהִרְשָׁאָה, שֶׁכָּל מֶה
שִׁיעֲשׂוּ אֱלוֹ הַשְּׁלֹחִים, יִהְיֶה עֲשׂוּי.
וְכָל בְּנֵי הַמְּדִינָה מְכַרְחִים לְהִתְרַצוֹת
לְכָל מֶה שִׁיעֲשׂוּ אֱלוֹ הַשְּׁלֹחִים, (שֶׁהֵם
גְּדוֹלֵי הַמְּדִינָה אֱלֻקוֹת שְׁלָהֶם) וְלֹא יוֹכְלוּ

לְשַׁנּוֹת. וְלִקַּח הַגִּבּוֹר אֶת אֱלוֹ
הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵם נִקְרָאִים אֱלֻקוֹת
בְּמְדִינָתָם מִחֲמַת עֲשָׂרָם, כַּנִּ"ל,

וְהוֹלִיךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַנִּ"ל, וְהִבִּיא
אוֹתָם עַד הַקָּעָף שֶׁל הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל
וּבִתְחִלָּה הוֹלִיךְ אוֹתָם כְּנִגָּד הָרוּחַ,
וְהִגִּיעַ לָהֶם הָרֵיחַ שֶׁל הַמֵּאֲכָלִים,
וְהִתְחִילוּ לְבַקֵּשׁ מֵאֵד, שִׁיתֵּן לָהֶם
מִהַמֵּאֲכָלִים הַטּוֹבִים הַלָּלוּ. **אַחֲרֵכֶךְ**
הוֹלִיךְ אוֹתָם מִכְּנִגָּד הָרוּחַ, וְהִתְחִילוּ
לְצַעֵק שִׁישׁ סְרָחָה גְּדוֹלָה, חָזַר וְהִבִּיא
אוֹתָם כְּנִגָּד הָרוּחַ, וְשׁוֹב הִגִּיעַ לָהֶם
הָרֵיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַמֵּאֲכָלִים, וְחָזְרוּ
וּבִקְשׁוּ אוֹתוֹ, שִׁיתֵּן לָהֶם מִן
הַמֵּאֲכָלִים. חָזַר וְהוֹלִיךְ אוֹתָם מִכְּנִגָּד
הָרוּחַ, וְחָזְרוּ וְצָעֲקוּ, שִׁישׁ סְרָחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד.

עֲנֵה וְאָמַר לָהֶם הַגִּבּוֹר לְהָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל:
הֲלֹא אַתֶּם רוֹאִים, שֶׁאֵין כָּאן שׁוֹם דָּבָר
שִׁי־סְרִיחַ, בְּהִכָּרַח צָרִיכִים לוֹמַר בְּיָדָי
שֶׁאַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם מְסִרִּיחִים, כִּי בְּכָאן
אֵין שׁוֹם דָּבָר שִׁי־סְרִיחַ. אַחֲרֵכֶךְ נִתֵּן
לָהֶם מִן הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י"ב מבעל תפילה (18)

ג. כמה פעמים הולך אותם הגבור לכנגד הרוח?

- ☐ פעם אחת בלבד
☐ שתי פעמים
☐ שלש פעמים

ד. האם למדת את המעשה השבוע?

- ☐ רציתי
☐ פעם
☐ פעמיים

א. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהולך אותם כנגד הרוח?

- ☐ שיש סרחא גדולה
☐ שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
☐ שיש כאן ריח טוב

ב. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהולך אותם מכנגד הרוח?

- ☐ שיש סרחא גדולה
☐ שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
☐ שיש כאן ריח טוב

בעומק המעשה

על כל המעשה מהבעל תפילה

באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך? ואת מי לא הזכיר?
באיזה סדר הזכיר אחד מהגבורים להבעל תפילה הסדר של הכתות? ואת מי לא הזכיר?
באיזה סדר הזכיר הבעל תפילה את אנשי המלך לגבור? ואת מי לא הזכיר?
באיזה סדר מצאו הכתות את אנשי המלך? ומי לא מצא אחד מאנשי המלך?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (17)

אצל מי נאמר?

ובנדאי היה שם שמחה גדולה? **החכם**
והיה ביניהם גספן שמחה? **המליץ**
והיה ביניהם גספן שמחה גדולה? **האוהב נאמן**
וגדל השמחה שהיה שם, בנדאי אין לשער? **הבת מלכה**

ובנדאי היה שם שמחה נוראה מאד? **התינוק**
והיה שמחה גדולה מאד בנדאי? **המלכה**
וגדל השמחה שהיה שם בנדאי, אייפאפער לשער
במח? **המלך**

על מי נאמר?

שנראין הדברים, שהיו **החכם שלנו**
והבינו אלו הארבעה הנ"ל, שבנדאי זה הוא **המליץ**
שלנו

והבינו (הינו אלו החברים הנ"ל הבינו) שהיא בנדאי
הבת מלכה

והבינו, שהיה הוא **התינוק**
והבינו כי בנדאי זה הוא **המלך**
אצל מי לא נאמר שהבינו מי הוא? **אצל האוהב**
נאמן והמלכה

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com